

Informația privind descrierea gestionării riscurilor în bancă pentru dezvăluirea acesteia pe pagina web a băncii

Activitatea de identificare, măsurare, monitorizare și verificare a riscurilor continue să fie de o importanță majoră pentru Bancă. Pozițiile de risc sunt revizuite și evaluate de către conducerea de vârf, auditorii interni și externi, cât și de către reprezentanții BNM în cadrul controalelor complexe.

Politicile și activitățile de management ale riscului sunt în linie cu cele ale Grupului Veneto Banca și se concentrează pe identificarea și evaluarea riscurilor de la apariția lor. Banca abordează riscul în mod prudent, în conformitate cu strategia sa pe termen lung. Politicile și activitățile de dirijare a riscului se concentrează asupra identificării și evaluării riscurilor într-un stadiu incipient. Banca implementează această abordare prin intermediul funcțiilor de dirijare a riscului și monitorizarea creditelor.

Principalele active ale Băncii sunt reprezentate de credite și avansuri către clientelă, mijloace plasate la BNM. Principalele obligațiuni - depozite la vedere și la termen, împrumuturile de la Banca – mama și instituții financiare internaționale. Aceste instrumente sunt expuse la o serie de riscuri precum riscul de credit, riscul valutar, riscul de rată a dobânzii și riscul de lichiditate.

Riscul de credit

Riscul de credit reprezintă pierderea pe care ar suporta-o banca dacă un client sau o altă contrapartidă nu și-ar îndeplini obligațiile contractuale. Riscul de credit este implicit în produsele bancare tradiționale – credite, angajamente de creditare și alte datorii contingente, cum sunt acreditivele, garanțiile bancare.

Banca își administrează expunerea atât față de contrapartidele individuale, cât și față de grupuri de clienți prin limite de creditare stabilite la momentul analizei în conformitate cu normele prudentiale ale BNM. Valoarea limitei depinde de factori cantitativi, cum sunt poziția și performanța financiară a clientului, situația industriei dar și de factori calitativi, cum ar fi calitatea managementului, structura acționariatului, precum și de soliditatea garanțiilor prezentate de client. Garanțiile sunt spații industriale sau alte imobile deținute, echipamente sau stocuri. Expunerile în raport cu limitele autorizate sunt monitorizate în mod continuu.

Gestionarea riscului de credit se bazează pe câteva principii importante, cum ar fi:

- analiza și aprobarea lansării de noi produse și activități generatoare de risc de către conducerea băncii;
- utilizarea de criterii bine definite de acordare a creditului, în funcție de tipul de clientelă, implicând atât cunoașterea detaliată a debitorului cât și a destinației și structurii creditului, precum și a sursei de rambursare, solicitarea de garanții reale sau personale pentru diminuarea riscului de credit la niveluri acceptabile;

- stabilirea unor procese bine formalizate pentru aprobarea creditelor, utilizând un sistem clar de competențe de aprobare;
- monitorizarea continuă a expunerilor, la nivel individual, respectiv la nivel de grup de expuneri, unde este cazul;
- monitorizarea și raportarea periodică către conducerea băncii a calității portofoliilor de credite;
- verificarea periodică a activității de creditare de către auditul intern;
- utilizarea unui sistem pentru identificarea și gestionarea creditelor neperformante și a diferitor aspecte rezultate din această activitate, utilizând indicatori obiectivi.

De asemenea, obiectivul riscului de credit este menținerea unui portofoliu echilibrat pe sectoare economice, categorii de clientelă și zone geografice.

Riscul de piață

Riscul de piață este riscul de pierdere legat de modificarea variabilelor de pe piață cum ar fi ratele de dobândă și cursurile valutare.

În scopul identificării expunerilor Băncii la riscul dat, Banca efectuează constant simulări menite să identifice mișcările din piață pentru a putea gestiona efectiv acest risc. Rolul stres-testurilor, ca parte integră a procesului de dirijare a riscului de piață, este de a minimiza valoarea supusă riscului printr-o gestionare proactivă, a moderniza metodele, și a monitoriza instrumentele utilizate.

Riscul valutar este legat de modificarea cursurilor de schimb. Banca administrează riscul valutar utilizând limite pentru pozițiile valutare deschise la nivelul fiecărei valute și la nivelul poziției valutare globale.

Riscul valutar în EXIMBANK – Gruppo Veneto Banca este considerat minim, datorită unei politici prudente referitor la limitele poziției deschise. Valutele cu care Banca operează sunt corelate cu dezvoltarea băncii și evoluția pieței.

Riscul ratei dobânzii este legat de modificarea ratelor de dobândă ale pieței. Acest risc este administrat de Bancă prin monitorizare gap-urilor dintre active și pasive pe intervale de scadență și/sau pe intervale de repricing. În general Banca menține o poziție netă pozitivă a instrumentelor financiare cu dobândă.

Riscul de lichiditate

Riscul de lichiditate este asociat fie cu dificultăți întâmpinate de a obține fondurile necesare pentru a-și îndeplini angajamentele, fie cu imposibilității de a realiza un activ financiar în timp util și la o valoare apropiată de valoarea sa justă.

Banca, considerând riscului de lichiditate de o importanță majoră, monitorizează în permanență decalajele de lichiditate curentă între activele și pasivele Băncii, și efectuează în mod regulat previziuni asupra poziției viitoare de lichiditate. De asemenea, Banca utilizează scenarii de stres ca parte a managementului riscului de lichiditate.

Gestionarea riscului de lichiditate este bazat pe o structură ce conține principiile care stabilesc măsuri de corectare pentru structura bilanțului pentru a elimina devierile inacceptabile.

Pentru a contracara criza de pe piața financiară, Banca deține active cu o lichiditate sporită, cum ar fi plasamente în conturi nostro în bănci, conturi la BNM și alte facilități de împrumut, care permit Băncii să fie printre cei mai viabili jucători din piață.

Riscul operațional

Riscul operațional reprezintă riscul de pierderi rezultat din proceduri interne inadecvate sau nerespectate, erori umane, erori legate de sisteme, dar și din evenimente externe.

Gestionarea acestui risc este de o importanță majoră în practicile de gestionare a riscului în piețele financiare moderne în corespundere cu cerințele Basel II. Gestionarea riscului operațional implică structurări în controalele interne și guvernarea corporativă, ce pot identifica pierderi din cauza greșelilor, fraudelor, ratărilor de a executa tranzacțiile în timpul stabilit. De asemenea, acesta poate afecta interesele băncii prin intermediul dealerilor, inspectorilor de credit sau alți colaboratorii care încalcă atribuțiile de serviciu în îndeplinirea obligațiilor într-un mod neetic sau riscant. Alte aspecte ale riscului operațional includ căderi majore ale sistemului informațional, evenimente cum ar fi incendii sau alte dezastre.

Elementele cruciale în dirijarea riscului operațional sunt strategiile clare și supravegherea din partea Consiliului și Direcției Generale, cultura controalelor interne și operaționale (inclusiv segregarea funcțiilor și atribuirea responsabilităților), instrumente efective de raportare și planuri de continuitate.

Pentru a reduce riscurile operaționale, Banca a elaborat planuri și a implementat dispozitive de continuitate a activității, care sunt supuse în mod periodic testelor. Soluții de back-up au fost dezvoltate cu parteneri specializați în IT și telecomunicații.

Banca este într-o continuă modelare a unui mediu adecvat de gestionare a riscului operațional:

- Menținerea și dezvoltarea unei guvernări necesare pentru a asigura performanța activității de dirijare a riscului;
- Urmărirea conformității cu normele și regulile impuse de către autoritățile naționale și internaționale;
- Codificarea politicilor și procedurilor la nivel de bancă ce se referă la gestionarea și verificarea riscului operațional;
- Dezvoltarea strategiilor pentru a identifica, evalua, monitoriza și verifica riscul operațional; aceste aspecte includ verificările directe și de la distanță a filialelor și monitorizarea lor prin intermediul aplicațiilor soft;
- Dezvoltarea și implementarea metodologiei de evaluare a riscului operațional;
- Modelarea și menținerea unui plan de continuitate a activității;
- Dezvoltarea și implementarea a unui sistem de raportare a riscului operațional;
- Dezvoltarea continuă a gestionării riscului operațional pentru o alocare de capital mai eficientă.